

bevilget til Kunstens Fremme her i Landet, til Forøgelse af Maleri- og Skulptursamlingerne osv., med, hvad der bliver bevilget til Oplysningens Fremme, og vilde gøre gjældende, at medens man syntes at være Flotheden selv, hvor det gjaldt disse Interesser, og det forekommer mig, at det ærede Medlem mente, at det var særlig i de høiere Stænders Interesser, stod det i et bedrøveligt Forhold til de Bevillinger, som man gav til den almindelige Undervisning til Højskolerne m. v., saa maa jeg gøre den Bemærkning, at jeg aldeles ikke, selv med nogen Anstrengelse, er i Stand til at begribe eller fatte, hvad det ærede Medlem egentlig har ment dermed. Thi det veed jeg, at disse Statsamlinger ikke i fjerneste Maade mere ere samlede for de høiere Stænders end for de lavere Stænders Skyld, man kunde maaste til Syvende og Sidst sige: tværtimod. Det er just en karakteristisk Udvikling i de nye Tider, at alle den Slags Samlinger ikke længere findes paa kongelige Slotte eller i Privates Besiddelse, men at de lidt efter lidt samles sammen i store offentlige Samlinger, netop for at være tilgjængelige for Alle, eller rettere, der er ikke nogen bestemt Tendents, der i den Henseende har gjort sig gjældende, men det er Udviklingen, der har ført med sig, at de lidt efter lidt blive samlede i store offentlige Samlinger, og saaledes vilde komme til at gøre Nytte for den simpleste som for den høiest stillede Mand i Samfundet. Jeg kan derfor aldeles ikke begribe, hvad det ærede Medlem egentlig har villet sige med sin pathetiske Henstilling om det Meget, der blev gjort for de høiere Stillede, og det Lidet, der blev gjort for de lavere Stillede.

Sage: Det er selvfølgelig meget vanskeligt for det enkelte Medlem at udtale sig om et saadant Spørgsmaal som en Bevilling til et Kunstmuseum, naar man hverken kjenner Planer eller Overflag. Saa meget besynderligere er det maaste, at jeg vil udtale mig tildels i samme Retning som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Jeg vil dog til min Undskyldning anføre, for at jeg ikke skal regnes til Barbarer, der ikke bekymre sig om aandelige Interesser, som det forekom mig, at den ærede Minister hentydede til, at jeg endog har en særlig Passion i denne Retning. Det forekommer mig imidlertid, at der slet ikke her bør være Spørgsmaal om Passioner, og næppe nok er Spørgsmaal om aandelige Interesser, forsaavidt disse ikke paa den Maade ere knyttet til Sten eller Jern; men det er umuligt at overse, hvor-

ledes det skal ende, hvis man vil gjøre Mavor af at gennemføre blot en Del af Alt det, der forlanges fra de forskjellige Sider, fra de forskjellige Partier, og jeg tør sige ogsaa fra Regjeringens Side. Bestændig hedder det jo, at det er aldeles nødvendigt, at det er Krav, som maa opfyldes, og som ikke kunne tilside sættes, uden at Udviklingen lider Skade og berettigede humane Hensyn ikke fyldestgøres. Det er derfor ikke uden Betænkelighed, forekommer det mig, at man hører den ærede Minister erklære alle disse Byggeforetagender for at være absolut nødvendige, og at de skal udføres i den samme kunstneriske Stil, som man gjør det i andre Lande, der alle i Reglen ere rigere og større Lande end vort. Og den ærede Minister undlod dog her at omtale adskillige store Byggeforetagender, som han selv har været med til at forlange, f. Ex. Ribe Domkirke og andre Ting. Her vil man naturligvis anføre, at dette tusindaarige Mindesmærke tør man ikke lade synke i Grus, og saa vil man være nødt til at ofre en halv Million eller mere paa det. Og naar en privat Mand kommer og tilbyder en Samling Statuer f. Ex., som i Fjor, saa bevilger man oieblikkelig $\frac{1}{2}$ Million, idet man siger, at vi ikke kunne være bekjendte at afslaa et saadant Tilbud. Man søger ikke, om det ikke skulde være muligt at komme til en Overenskomst, og om det f. Ex., ikke skulde kunne lykkes at faae Museet og Glyptotheket forenede i samme Bygning. Som sagt, jeg taler her om Ting, som jeg ikke kjenner i Detaillen, men jeg har ikke hørt, at man har anstrengt sig for at gøre det muligt at indlade sig paa Alt dette uden at komme til atfor kolossale Udgifter og bevilge Millioner paa alle Snder og Kanter. Naar altsaa det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds mener, at man kan udstyre et saadant Byggeforetagende et Mars Tid, vil jeg ganske vist give den ærede Minister fuldkommen Ret i, at det er meget beslageligt at udstyre Byggeforetagendet, fordi vore Malerier utvivlsomt lide derunder, men dog næppe fuldt saa meget som det er blevet sagt, og næppe saa meget, at der kan være Tale om, at Samlingen i det Væsentlige forringes, men det, der for mig er Spørgsmaal om, er, om det dog virkelig er nødvendigt at give 2 Millioner ud til en Kunstmuseumsbygning, selv om vi skulle tilfredsstille alle berettigede arkitektoniske Krav, og selv om vi ville tage Fremtiden i Betragtning. Der skal vises Resignation, hvis et lille Land vil følge med i alle Henseender, et lille Land, som ovenkjøbet paa det Punkt, hvor det skal hente hele sit fremtidige økonomiske Udbytte, Landbruget, efter al Sand-